

7
Inapit p̄fatio s̄c̄i iō̄is in ex
planatioz ezechiel p̄ph̄e

Annotis in
Esaia dec̄
et octo ex
planatio
nū volu
minibz
ad ezechi

el. quō tibi et sancte mēorie
matri tue paule p̄dicte o vir
go xp̄i custodiū pollicat̄ sū
sepe: transire cupiebā: et exte
mā ut dicatur manū operi
ip̄onē p̄phetali. Et ecce subito
mors p̄amachy atq; mar
celle. et thomane vrbis obsi
dio multozūq; fratru et soro
ru dormitio mihi nūciata
est. Atq; ita cōsternat̄ obstu
puit: ut nihil aliud diebz ac
noctibus nisi de salute om̄
cogitare. meq; in captiuita
te s̄actorū cogitare esse capti
uū: nec possam prius ora re
serare nisi aliq̄ certius discē
rē: dū int̄ spem et despatioz
sollatus pendeo: aliozūq;
me malis crucio. Postq; ve
ro clarissimū traxi om̄ lu
mē extinctū ē. imo thomai
ip̄erij trūcatū caput: et ut
verius dicā in vna vrbe
totus iterijt orbis: obmutui
et humiliatus sū et silui a
bonus et dolor meus renoua

tus ē. contaliut cor meum
intra me et sic i meditati
one mea exarsit ignis. nec
putavi illā sniāz negligen
dā: musica in luctu ip̄ortu
na narratio. Verū q̄a tu
indescmēter hoc flagitas: et
magno vulnere cyathix
paulatū obducit: sc̄orpius
q; mē enteladū et p̄ophitū
tinarrie humo p̄mut: et
hydra multozū capitū con
tra nos aliq̄n sibilare cessa
uit: datūq; temp̄ quo nō
hereticorū responde insidijs
s̄ s̄pturariū expositiōi itū
bere debeam: aggrediar
ezechiē p̄phetā. cuius difficul
tatē hebreorū p̄bat traditio.
Nam nisi quis ap̄d eos eta
tem sacerdotalis m̄sterij
id ē tricesimū aūū imple
uerit: nec p̄ncipia libri ge
nesios nec cātica cāticorum
nec huius voluminis exordiu
et finē legere p̄mittit: ut ad
p̄fectā scienciā et mysticos i
tellectus plene huāne natē
temp̄ accedat. Quod opus si
p̄ domū misericordiā ad calā
usq; p̄duxero: trāsibo ad he
remiā: qui i lamentatiōibz
suis sub typo hierusalē q̄tu
or plagas mūdi quadripli
ci plangit alphabeto.

Explicit prologus

